

Keep smiling!

Zastaví policajt kamion a ptá se: "Co vezete?" Řidič odpoví: "Džem." Policajt se podívá, ochutná a říká: "Vy lžete! Je tam napsáno 'JAM' a navíc to chutná jako marmeláda."

Chlap sedí doma u stolu a slyší tichý hlas: "Pojď do hospody..." "Co to je?" říká si, ale pak si pomyslí, že se mu to jenom zdálo. Když v tom zase slyší ten hlásek: "Pojď do hospody..." "Co to sakra je?" "To jsme my, tvoje játra. Přece nebudeme tvrdnout doma!"

Jde opilec domů a marně se snaží strčit klíč do pouliční lampy. Zarazí ho policajt a ptá se ho: "Co to vyvadíte?" "Snažím se odemknout dveře od baráku, ale vůbec mi to nejde." Policajt se podívá nahoru a povídá: "Tak si zazvoňte, nahoře se ještě svítí."

Policisté zastavili auto, protože za volantem seděl bernardýn. "Zbláznil jste se? Nechat řídit psa?" rozčilují se na vedle sedícího muže. "Co? Já za to nemůžu, já jsem stopaři!"

Jde slepý a jednooký k babičce, jdou lesem a najednou si jednooký větví vypíchne i to druhé oko a povídá: "Tak jsme došli." Slepý na to: "Ahoj babi..."

Manželka jezdí do práce
DVOJKOU, já OSMIČKOU

Uzávěrka příštího čísla: 15. 10. 2007

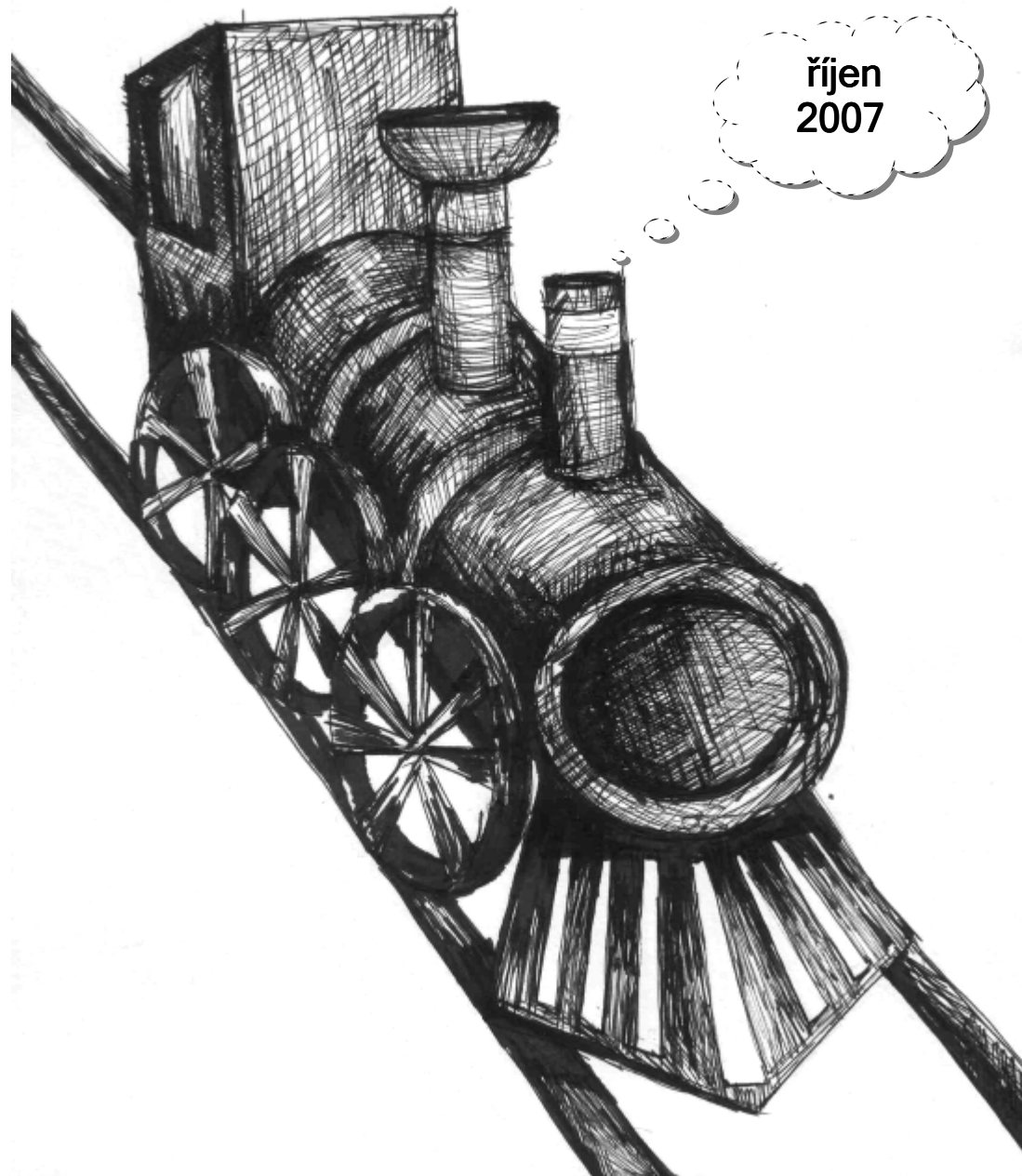
Vydává: Středisko pro mládež, Stará Ves nad Ondřejnicí 10, 739 23

Tel.: 558 669 413, 731 625 718

E-mail: stara.ves@razdva.cz, <http://dcm.doo.cz>

VAGÓNEK

říjen
2007

Úvodní slovo

Ahoj přáteli,

zdály se ti prázdniny krátké? To určitě ne. Jsou stejně dlouhé jak ty vloni. Jiné v obsahu prožitků, zkušeností a kráse života. Na Středisku jsme prožili dva pěkné tábory s animátory: jeden v pohraničí Javorník a druhý tady ve Staré Vsi. Kluci si přišli na své na kovbojích a nemohu opomenout a poděkovat za vaši pomoc na brigádách. Díky „Rézi“ a ostatním byla fajn parta, koupání a k tomu dost udělané práce. Veliké sousto byl Tábor. Z diecéze se odhodlalo jet 815 řádně přihlášených mladých. Je to moc, nebo málo? To nepočítám. Důležité je, že chceme měnit starý způsob života a žít nový. Podělit se o Ježíše a s ním dávat světu radost. Za diecézi jsme měli na starost tvořivé dílny – Lucka, brigády – Jirka a diecézní den. Vděčnost je na místě taky našemu o. biskupovi Františkovi – dobrému pastýři, který nás všechny vede ve společenství věřících k Bohu.

Různé nabídky animátorské školy, vysokoškoláci v Ostravě, děkanátní a farní společenství, voluntariát či dobrovolnická služba jsou otevřené cesty k poznání sebe, druhých a Boha. Nebojte se udělat krok do neznáma, krok důvěry za poznáním. Na animátorský kurz jsou ještě volná místa (17 osob).

Závěr prázdnin, jak už to bývá patří vítání a loučení. Rozloučily se Bety a Terezka – moc jim patří dík za obět, lásku a službu. Přišli Kasia, Lenka a Janko, ti se vám představí sami. Už se na vás těší a věřím, že i vy na ně.

Výhledově nás čeká: jednorázový víkend – „Na kolečkách za Pánem“ (2-4.11.07, věk 15-19). Poznat místo, nové kamarády, zajezdit na bruslích, ale přijed' klidně i bez nich, růst víry a další. Noční bdění. Na to tě srdečně zvu. Strávit chvíle před Bohem, chválit a děkovat je nejlépe využitý čas.

Tak se těší na setkání při různých příležitostech s tebou. Projevená láska, vždy potěší, zahřeje a motivuje dál.

o. Kamil Strak

Co bude ... ?

Škola partnerství

Kurz (od 16 let), na kterém se dozvíš, jak dobře prožít dobu známosti, jak na vztahu pracovat, jaké důležité hodnoty má mít partnerský vztah... Spolu s manželskými páry a dalšími přednášejícími si budeme povídat o známosti, rozdílech mezi mužem a ženou, o sexualitě, výchově dětí, řešení konfliktů a podobně.

Termíny: 12. – 14. 10.

Zástupci za děkanáty

19.-20.10.2007 Stará Ves

Možná se ptáte: „Jak to, že se k nám dostanou informace o tom, co se kde děje? Že se vymyslí a uskuteční akce, která překročí hranice farností a děkanátů (např. diecézní setkání mládeže)?“ To je tím, že se setkávají laičtí zástupci mládeže za jednotlivé děkanáty a spolu s kaplany pro mládež dají hlavy dohromady...

Noční bdění

**26.-27.10.2007
Stará Ves n/O.**

Možnost ztišení se, duchovního načerpání, společné modlitby, mše sv., zpěvy,...

Kurz animátorů

Stará Ves n/O.

Máš touhu dělat něco pro druhé? Pomoci se službou ve farnosti? Ano? Chceš?? Jestli ano, zveme Tě na tento dvouletý kurz, který je zaměřen na osobní růst animátora, prohloubení jeho vztahu k Bohu, seznámení se obsahem společenství. Je zakončen přípravou letních táborů a účastí na nich. Od 16 let!

Kurz I: 5. – 7. 10.2007

Kurz II: 19. – 21. 10.2007

Večer mladých

24.10.2007

Biskupství Ostrava

Konají se "některou" středu v měsíci na Biskupství v Ostravě. Začínáme mší sv. v 18.00 hod v kapli na biskupství. Potom následuje program cca od 19:00 hod v sále, končíme kolem 21.30 hod. Popovídat si a dát si něco dobrého je možné už od 16.30 v baru.

Termín: 24. 10.2007

Pro účastníky CSM v Táboře!

Nabízíme možnost objednat multimedální DVD z Celostátního setkání mládeže v Táboře, kde najdete fotky, přebrané katecheze a kázání. Objednávkový formulář najdete na www.tabor2007.signalny.cz

Setkávat se, poznávat nové lidi, povzbuzovat se ve víře... Mrkněte do odkazu „Akce pro mládež“ na: <http://dcm.doo.cz/>, kde si můžete vybrat z akcí ve svém děkanátu a nebo i jiných diecézí.

zahrát na všechny známé a skoro všechny neznámé hudební nástroje. Je největším a nejznámějším světovým (a vlastně jediným) virtuosem ve hře na deštník, na který zahraje vlastní improvizace na jakékoliv téma.

Hloubka našich osobností se nedá vypsát na papír, a proto se můžete pokochat naší přítomností na faře při privátním setkání, či je možno si v dalším díle tohoto periodika přečíst navazující kapitolu z připravované publikace „Ze života týmu“.

Lenka a Kasia

SVÁTOSTI

EUCCHARISTIE

Už jsi o něčem slyšel, že je to tajemství? Že jo? Tak to je dobře. Protože to jsi pak na správné cestě k tomu, abys pochopil, co je to eucharistie. Eucharistie je totiž tajemství. Tajemstvím nejsou věci, o kterých se nedá vůbec nic říct, ale tajemstvím jsou ty skutečnosti, které jsou tak hluboké, že v nich můžeš jít čím dál tím hlouběji, a přesto nikdy nenarazíš na dno.

Eucharistie je právě taková hlubina, nebo chceš-li propast, do které je možno skočit a padat stále hlouběji a hlouběji a vidět nové a nové pohledy. Jestli rád objevuješ nové a máš rád dobrodružství poznávání, skoč do toho se mnou po hlavě. Dostaneš se k věcem, které už znáš, i k těm, které uvidíš poprvé.

Když jdeš po rovině, propast neuvídíš do té doby, než stojíš na jejím okraji. Z dálky vypadá všechno normálně.

Podobně je to i s eucharistií. Když se na ní člověk dívá z dálky, vypadá běžně. Je předvečer velikonočních svátků a Ježíš slaví velikonoční večeři se svými učedníky. Kolik rozsvícených oken muselo být ten večer v Jeruzalémě. Všichni slavili. Všichni byli s rodinou u stolu. A Ježíš je zvláštní pouze tím, že neslaví se svou manželkou a dětmi, ale s družinou svých dvanácti učedníků. Ale když dojdeme až přímo do místnosti, kde Ježíš s apoštoly byl, a dostaneme se do chvíle, kdy Ježíš vzal chléb, lámal ho, dával svým učedníkům se slovy: „Toto je moje tělo,“ a jsme svědky okamžiku, kdy bere kalich s vínem, podává ho apoštolům a říká: „Toto je moje krev,“ najednou se děje něco, co se nikdy před tím nestalo! Otevírá se hlubina, jejíž hloubku zná jenom Bůh. Apoštolové v té chvíli byli jen zaraženi a

vnímali, že se děje něco neobvyklého. My po dvaceti stoletích uvažování, zkoumání a modlitby v církvi jsme si vědomi, že stojíme u největšího Kristova zázraku a největšího důkazu Boží lásky k člověku.

Ty i já jsme už určitě seděli u prostřeného stolu s rodinou nebo přáteli. Měli jsme taky možnost rozdělit se o to, co na stole k jídlu bylo. Snad už jsi zažil také situaci, kdy ti někdo přečetl v očích hlad a pozval tě ke stolu. To všechno jsou věci hluboce lidské a přítomné ve všech kulturách. Gestu nabídnutého jídla porozumí člověk jakéhokoli věku i mateřského jazyka.

Ježíš vychází z tohoto tak srozumitelného gesta, ale dává mu netušenou hloubku, celou plejádu významů a přikazuje nám, abychom jej opakovali. To co se tenkrát stalo a co se po staletí opakuje na místech, kde se křesťané scházejí, je tak velkolepé, že to nedokážeme popsat jedním slovem. Jen se podívej, jaké názvy užíváme:

Lámání chleba (Sk 2,42) říkáme a díváme se na Ježíšovy ruce, které rozdávají a ukazují jeho pohostinnost a to, že patříme k němu.

Mluvíme, a zvláště naši bratři protestanti, o *večeři Páně* (1Kor 11,20), protože náš Pán tenkrát skutečně večeřel, pozval své učedníky ke stolu, nasytil je a zároveň jim dal také nasměrování na velkou Beránkovu večeři a hostinu v nebeském království. A totéž dělá s námi. Zve nás, sytí a dává nám předchůť nebeského štěstí.

Označení *obětní hostina, nejsvětější oběť* nás uvádí do propojení s Kristovou smrtí na kříži a jeho vzkříšením. Odhaluje nám cenu, která musela být zaplácena. Večeře a kříž patří k sobě.

Běžně mezi sebou mluvíme o *mši svaté* (latinsky *missa*). Tento název přímo z toho, co se událo, nepopisuje

Malá společenství

Na stránkách Vagónku, počínaje tímto číslem, se dočtete některé zákonitosti vzniku a života malého společenství.

Co je malé společenství

Pod slovem „společenství“ mají lidé různé představy – od „buchtových nebo kafových dýchánek“ – až po skutečné sdílení života, kde jsou společně sdíleny víra, modlitba, starosti všedního dne. Pokusíme se tedy o ujasnění. Zde, když uvádíme slovo „**společenství**“, máme na mysli malé společenství, což je společenství čítající optimálně kolem osmi lidí, nejvýš deset až dvanáct, jehož členové mají užší osobní vazby.

Tak jako lidé nebo rodiny mají své **dějiny** a svůj **růst**, tak ho mají i společenství. Záleží na tom jací lidé se v něm setkávají a jak jsou dlouho pohromadě. To, co od nich lze žádat po několika letech, nemůžeme chtít

hned na začátku. Stejně tak jako rodiny a lidské vztahy, tak i společenství mají své **krize**. Mohou je přežít, ale také nemusí. Je proto omylem si myslet, že dobré společenství bude žít jakkoliv dlouho pohromadě bez problémů a krizí. Zkušenost ukazuje, že všechna společenství nejsou životaschopná a ta, která jsou, prožívají krize, které musí překonávat a jejich členové si je musí také tak trochu protrpět.

V příštím čísle se pokusíme vykreslit základní podmínky života malého společenství. (Použitý text z: „Malá společenství – Jak začít, jak pokračovat“, Aleš Opatrný)

o. Radim Zielonka

nic, ale je krátký a pohodlný, a proto se mezi námi pohodlnými lidmi nejvíce ujal. Vychází ze zkrácení posledních latinských slov kněze při slavení „*Ite, missa est*“ (Jděte, je skončena).

Ale nejstarší a nejrozšířenější pojmenování je *eucharistie*. V řečtině *eu* je dobrý a *charis* je dar, milost. Eucharistie je pak díkyvdáním Bohu. Výrazy *eucharistein* (Lk 22,19; 1Kor 11,24) a *eulogein* (Mt 26,26; Mk 14,22) připomínají židovská požehnání, která – především během jídla – velebí Boží díla: stvoření, vykopení a posvěcení.

Vidíš, už jen pojmenovat, co se tenkrát v Jeruzalémě stalo a co církev dnes a denně opakuje, není jednoduché. A je to dobře, protože o to víc se může každý, kdo chce sestoupit do hloubky tohoto tajemství, těšit. Jestli je tak bohaté už jen pojmenování, oč bohatší musí být pak celá skutečnost!

Pokud jsi dočetl tento článek až sem, stojíš na začátku cesty, která bude mít ještě čtyři pokračování. Vydáme se do hlubin tajemství. Ale už teď můžeš být vděčný a vzdávat Bohu díky, za všechny dobré věci, za dar mše svaté, za dar eucharistie, za to, co o tom všem víš, za lidi, kteří tě k eucharistii přivedli, za to, jak dokážeš ze svatého přijímání žít, za to všechno, co ty, já, církev a svět z tohoto pramene Boží lásky může vyzískat.

o. Petr Smolek

Modlitba

Duchu svatý, obnov nás, upevni nás, zapal nás.

Přeji Ti krásné prázdniny. A kdybys měl/a čas napsat svůj názor, co se Ti v letošním ročníku o svátostech líbilo nebo nelíbilo, byl bych moc vděčný za Tvůj mail.

o. Petr Smolek

Představení nových tváří

Jsem nová tvář v týmu, nová tvář ve Staré Vsi. Jak se přestavit? Jmenuji se **Lenka** a co dále říci o mé nezanedbatelné maličkosti? Svůj věk dámy neprozradí, rodinný stav nejistý, bydliště – podkrovní pokojík postel vlevo, náboženské vyznání – VĚŘÍM.

Perličky mého života: Do deváté třídy jsem si hrála na Tarzana a má nejoblíbenější hračka byla pájka. Životní motto: „Nejez žlutý sníh!“. To mi jednou řekla maminka a já se toho držím, protože maminka a šéf mají vždycky svatou pravdu.

Jsem zatím nedoštudovaný sociální pracovník s averzí k manuální práci a zahradničení, často trpím v agonii neutuchajícího bouřlivého smíchu a nemám ráda Karla Gotta.

Čím mě zaručeně potěšíte: alespoň jedním šálkem silné kávy s mlékem a klobásou s křenem.

Můj největší nepřítel: BUDÍK.

Na konec tohoto malého dotazníku uvádím, že jsem velmi skromné, milé a hodné děvče, které si jistě za velmi krátkou dobu zamilujete.

Dále Vám poodkryji důvěrné informace ze života dalších dvou nových týmáků. V tomtéž podkrovním pokojíku,

kde bydlím já, ale na posteli vpravo, žije miss Kečup – **Kasia** (foneticky Kaša). Je zástupkyní polské národnostní menšiny v ČR. Tato milá dívka je mučednicí trpící záchvatovým onemocněním s projevy nervově hysterického smíchu. Patří mezi adepty na zapsání do knihy „Svatí a svěťice naší doby“, ale předběhla jí Matka Tereza. Její ctnostný život naznačuje, že jednou do výše zmíněného prominentního spolku zavítá.

Jedinou její neřestí je až nestydatá touha po kečupu a nekonečně dlouhé koupele ve vaně.

Nadále bude život Kasi zřejmě podoben křížové cestě – vydala se totiž na profesní dráhu učitelky na druhém stupni, které jak známo často končí svůj život předčasně a ve strašných mukách ☹. Zatím se však oddává bezstarostnému mládí a ze svých trpkých konců si nic nedělá, jak o tom svědčí její výbuchy končící vážným poškozením bránice. Zarputile se brání, aby ji na veřejnosti označovali za svěťici, protože jak známo *svatí sídlí na nebesích* a Kasia má panickou hrůzu z výšek. I proto se věnuje krajně přízemním aktivitám – pohybuje se pouze v přízemí.

Taky moc nemusí Karla Gotta ☺.

V tomto roce se tým rozrostl o další mezinárodní posilu v podobě na první pohled nenápadného chlapce ze Slovenska jménem **Janko**. Tento mladý muž schovaný za decentními brýlemi, perfektně sladěným zevnějškem a až puntičkářsky vyleštěnými topánky je (a to nepřeháním) tikající bomba, Etna před výbuchem, natlakovaný papiňák, ... , prostě a jednoduše neobyčejně vtipný švihák lázeňský. Jeho ladná chůze není náhodná, zaprvé je přeborníkem v klasickém tanci a za druhé – jako budoucí kněz si nemůže dovolit žádné nedůstojné poskakování ☹. Miluje Karla Gotta (na rozdíl od zbytku týmu), což mu vůbec nevádí, jelikož píseň „Pokaždé“ českého zlatého slavíka se rozléhá útroby staré barokní fary až nepříjemně často... Ve svém obdivu došel tak daleko, že text výše zmíněné písně považoval za součást starozákonních žalmů. Má vytříbený smysl pro rytmus a hudbu, dokáže